

13.7x33.49	4	21	עמוד	בשבע - מתחלף ירושלים	15/03/2012	31251819-0
מועצה אזורית חוף אשקלון - 64221						

על סדר היום

שמעון כהן

פעולת החיסול היתה נכונה ביותר על מנת למנוע טרור עתידי בשטח ישראל

| יאיר פרג'ון |

ראש המועצה האזורית חוף אשקלון

בפעולה ואמר להכין את התושבים והעברנו הודעה לכל התושבים שיהיו בטוחים של 15 שניות ממחסה".

ולמרות המחיר המידי הזה שאתם משלמים, מוכנים התושבים לקבל את הגישה הזו שלך?

"האוכלוסייה היא לא חטיבה אחת. תמיד יש בשוליים מי שלא מסכים, אבל צריך לזכור שרוב יישובי עוטף עזה אלה קיבוצי השומר הצעיר שהגיעו להתיישב בשנות הארבעים והחמישים מתוך אידיאולוגיה, מתוך הבנה שבמקום שבו תעבור המחרשה יעבור הגבול".

אנשים עוד מבינים את השפה הזו שאתה מדבר בה - אידיאליים, ערכים, מחרשה?

"כך דיברתי השבוע בבית ספר מול תיכונסטים, כך דיברתי בכל מקום. אני לא יכול לדבר אחרת. אני מבין שאנשים רוצים שהנחות שלהם לא תיפגע, אבל צריך להיזהר מלהשמין שמא אחר כך נבעט. כשמדברים על כך שוב ושוב אנשים מבינים ומפנימים".

ותחושתיך לנוכח הסכם הרגיעה.

"אני מרגיש פחד, כי אני יודע שזה לא הסיכוי האחרון. אני יודע שהם יבצעו הערכת מצב, ילמדו מהשגיאות שלהם, ילמדו את החולשות שלנו, היכן כיפת ברזל לא מגנה ויתקפו אותנו פעם נוספת. צריך להבין שמי שמנהל את עזה זו איראן ולא העזתים עצמם. את זה לא רק אני אומר, אלא אנשי פיקוד הדרום".

הזכרת קודם את המיגון. יש קבוצה שחשה מאוד רע בנושא הזה, המתגוררים בקראוילות. מה איתם?

"כואב לי לדבר על זה. המדינה אומרת שייכנסו תוך שנתיים לבתי קבע, אבל אנחנו נכנסים כבר לשנה השביעית... שמו להם את צינורות המים הללו שהם נכנסים אליהם כדי לתת מיגון חלקי, אבל זה מחוץ לבית וצריך לרוץ אליהם, לפעמים בחמש בבוקר, לפעמים בשתיים בלילה, מתוך שינה... זה לא נעים. היה סיפור אנושי כואב של משפחה עם חמישה ילדים. האישה תפסה שלושה מהילדים ואמרה לבעלה לקחת את השניים האחרים, כשהגיעה לצינור ראתה שהבעל לא הביא אותם. זה יצר סקנדל שלם. הוא כנראה לא שמע או שהיה תוך כדי שינה, וכך שני ילדים קטנים נשארו לבד בבית. המציאות הזו מושכת עכבות לשנים קדימה".

אז הם מופקרים שם?

"הם מופקרים מהרגע הראשון. מאז שהוחלט לגרש אותם מגוש קטיף. כל המערכות התארגנו כדי לפנות, אבל מאז שהם כאן הכל בעצליים. אני לא אומר שיש שם אנשים רעים, אבל יש בירוקרטיה, והזמן נמשך ועוד יימשך הרבה זמן..."

אתה מקבל את הטענה שנשמעת לא פעם כאילו אם הטילים היו נופלים במרכז התגובה היתה נחרצת יותר?

"אני שומע את הטענות אבל חושב שזו שגיאה. היו אירועים קשים מאוד בכל ערי ישראל. התפוצצו אוטובוסים ובמשך יותר משנה עמדנו חסרי אונים עד שיצאנו לחומת מגן. הארץ שלנו כולה ספוגה בטרור, בבקעה, בגבול מצרים ובכל מקום. מאז ימי עשירי ועקב, מאז ימי הפלישתים אנחנו במאבק. ככל שנרגיש שאנחנו חלק ממארג היסטורי זה אמור לתת לנו יותר כוח. יש מי שהעובדה הזו מייאשת אותו, אבל לאן נלך? לטורקיה? לארצות הברית? מי מבטיח ששם יימשך השקט לעוד שנים רבות?"

אז מה, גורלנו להיות נרדפים בכל מקום?

"גורלנו לחיי יצירה, שלוה ועשייה. אנחנו מייצאים תבונה וכבר היום מציין יוצאת תורה וחוכמה. השכל היהודי מייצא את חכמתו לכל מקום".

יש רגעים שבהם אתה קצת פחות אופטימי?

"לא. חס וחלילה".

אתה מדגל בימים האלה מאתר לאתר, מיישוב ליישוב. מה אתה שומע מהתושבים?

"באזור שלנו מכירים כבר את האירועים הללו, שבאים בעלויות ובירידות. אנחנו יודעים שאנחנו באזור מועד. כשאני אומר את הביטויים האלה לא תמיד אוהבים לשמוע אותי. מעדיפים שאדבר על דרישה לחסל את כולם, אבל אנחנו יודעים שזה לא מעשי. ועם זאת אנחנו יודעים שהם לא הולכים לוותר לנו ושלוש כבר לא יהיה בעידן שלנו".

תחושה מייאשת קצת, לא?

"מהידיעה הזו אני מבין שההתכתשות תישאר כל הזמן והמשימה שלנו היא לנשום עמוק ולהתמלא באורך רוח. להבין את התפקיד שלנו כאן בארץ הזו ואת הייעודים שלנו".

התושבים אצלך מקבלים את הגישה הזו או דורשים תכל'ס, תוצאות בשטח ומיד?

"השבוע שידר הערוץ הראשון מכרמיה. ישבתי שם כשבשורה הראשונה ישבו ותיקי הקיבוץ, אנשים בני שמונים. שאלתי אותם: 'לא ידעתם שאתם ליד הרצועה כשבאתם לכאן? לא ידעתם שלא מזמן חלקם הגדול היה גר כאן ועכשיו הם במחנות פליטים? מישהו חשב שהם ישלימו עם זה?'. דווקא בגלל שאני מבין שהם לא מתכוונים לוותר, אני מבין שאין מקום לאשליות של שלום. מכאן שאנחנו צריכים לחזק את עצמנו בכל המובנים".

ואנחנו עושים את זה?

"לממשלת ישראל יש את האופציה ההתקפית שקיימת עוד מהימים שקדמו להקמתו של צה"ל. צריך לחזק את הגישה המבורכת הזו שאומרת שלא נחכה שיתקפו אותנו. יש גם את ההגנה הפסיבית, וזו כיפת הברזל שהושקע בה הון עתק, וכעת כל העולם רואה, לומד ובקרוב יבואו לקנות את ההגנה הזו מאיתנו. וקיים גם המיגון שהושקע בו למעלה ממיליארד שקלים למיגון כל העוטף. נשאר החוסן החרתי שלא מורכב מדיבורים בעלמא, אלא מחינוך לערכים ולתודעה: למה אנחנו כאן ומה המטרות שלנו. ככל שנחנך יותר את הנוער שזו הארץ שלנו ואין לנו אופציה אחרת החוסן שלנו ילך ויגדל. אם חלילה היתה נמשכת המגמה הפוסט-ציונית הנוראה שנשארה בכמה אוניברסיטאות, אנשים היו שואלים למה להישאר כאן, והקיבוצניק או המושבניק יעבור לאשדוד, לראשון לציון, אבל גם שם הוא יותקף כי הם מגיעים לכל מקום. הראייה שלנו צריכה להיות בונה, יוצרת, מחנכת. ראייה של חיי שגרה, והם שמעבר לגדר, אם הם בחרו אחרת, שיחיו בג'פה שלהם..."

איך מגיבים התושבים לגישה הזו?

"בשיחה ישירה קצת קשה לי להסביר את הדברים כי הרבה מהם מדברים מיד על בולדוורים ומכת הרס, אבל אנחנו יודעים שזה לא רציני ולא מעשי. במקום להוציא אנרגיות על כעסים לא מעשיים צריך להתמקד בעשייה ובפיתוח, בשגרה החיובית שלנו".

באים בטענות כלפי הצבא, שאולי לא עושה מספיק? "מתוך ידיעה והיכרות מקרוב אני יכול לומר לך שהצבא עושה את המרב ופועל באופן כירורגי, כדי שלא לפגוע בחפים מפשע אלא רק במחבלים ורבי מחבלים. הצבא גם לא עורך כל הבחנה בין מנהיגות מדינית למנהיגות צבאית אצל המחבלים. כולם אותו דבר. הפעולה שצה"ל נקט בה ביום שישי היתה נכונה ביותר. אסור לתת להם להתארגן ואחר כך לבכות שהם הגיעו לאילת וביצעו פיגוע. עדיף לתקוף כשהם ברצועה. עשר דקות אחרי החיסול התקשר אלי האלוף ועדכן אותי